Чому тепер твій квіт зацвів,
Чом пелюстки тремтять?
Уже пора для снігурів,
Уже всі квіти сплять.

Таж влітку сонечко було
Для кожного зела,
І силу віддало, й тепло, —
Чому ж ти не цвіла?

Збагнула ти лишень тепер
Могутній сонця клик,
Коли вже лист останній вмер,
І згус у стеблах сік.

Спізнилась ти в своїй красі —
Минув осяйний час,
На вітрі пелюстки усі
Тріпочуть раз у раз.

Чому розквітла на сльоту?
Чи вірила дарма,
Що на тендітну красоту
Та й зглянеться зима?

Тебе питати — то ж мана!
Не скажеш і слівця.
Ти просто маска ще одна
Великого лиця.

Перекладач: Є. Крижевич